

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/780/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217465
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217465.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6C/124/2012-151 zo dňa 28. augusta 2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená:

1. nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Michalovce v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn. 7Er/669/2010, 7Er/266/2011, 7Er/570/2010, 7Er/65/2011, 7Er/98/2011, 7Er/9551/2011, 7Er/422/2010, konkrétne tým, že súd preskúmaval exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nad rámec právomoci zverenej mu ako exekučnému súde a tým, že v týchto konaniach vydal nezákonné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia,
2. nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn. 7Er/521/2009, 7Er/613/2009, 7Er/422/2009, 7Er/9/2009, 7Er/68/2010, 7Er/760/2009, 7Er/611/2009, konkrétne tým, že rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote,
3. nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn. 7Er/585/2010, 7Er/927/2009, 7Er/423/2009, konkrétne tým, že rozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote,
4. nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn. 14Er/108/2007, 14Er/24/2006, 14Er/48/2005, konkrétne tým, že rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že v exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 1 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako ISTINA RS) boli žiadosti o udelenie poverenia

zamietnuté a následne bolo exekučné konanie zastavené. V exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom II (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako NZP) bola žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá buď v celom rozsahu alebo čiastočne, vo veci 7Er/9/2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie a vo veci 7Er/760/2009 došlo k zastaveniu exekučného konania, pretože súdny exekútor na udelení poverenia z dôvodu uhradenia pohľadávky povinným netrval, avšak všetkým týmto rozhodnutiam predchádzali úkony súdu - výzvy pre oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a ich urgencie, ako aj rozhodnutia o zastavení exekučného konania, ktoré boli v niektorých prípadoch zrušené odvolacím súdom a následne po opätovných výzvach na predloženie dokladov oprávneným došlo k zamietnutiu žiadostí o udelenie poverenia, resp. v jednom prípade k vydaniu poverenia. V exekučných konaniach označených vyššie pod bodom 3 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako NP) súd v dvoch veciach vydal poverenie na vykonanie exekúcie, a to v konaní sp.zn. 7Er/585/2010 v zákonnej lehote 15 dní a v konaní sp.zn. 7Er/423/2009 po uplynutí tejto lehoty, avšak exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu a zároveň po doručení žiadosti o udelenie poverenia boli vykonané úkony exekučného súdu - výzvy pre oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a ich urgencie, na ktoré žalobkyňa ako oprávnená nereagovala a následne došlo k zastaveniu exekučného konania. Vo veci sp.zn. 7Er/927/2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola čiastočne zamietnutá. V exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 4 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako ZE) rozhodnutiu súdu, ktorým vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora, predchádzali úkony súdu - žiadosti poverenému exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu a následne po doručení tohto vyjadrenia, vyčíslenia trov a exekučného spisu súd žiadostiam vyhovel.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, predloženého žalobkyňou súd zistil, že týmto bola stanovená majetková škoda, ktorá mala byť spôsobená žalobkyňu v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Škoda bola stanovená, pokiaľ ide o žaloby označené ako NZP a NP vo výške 30,76 € a pokiaľ ide o žaloby označené ako ZE vo výške 31,68 €. Tento súd hodnotil ako listinný dôkaz.

Návrh žalobkyne zo dňa 21.8.2014 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jej ústavnej sťažnosti zamietol s odôvodnením, že o tejto ústavnej sťažnosti už rozhodol Ústavný súd SR (išlo o sťažnosť proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1NcC/35/2013 zo dňa 22.10.2012), a to uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, ktorá sťažnosť bola odmietnutá pre nedostatok právomoci na preskúmanie sťažnosti, z ktorého dôvodu konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania.

Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 3,5,6,9, 15, 17 a 19 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v spojení s ustanoveniami §§ 41 a 44 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a § 45 zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V prvom rade sa zaoberal (ne)dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania žalobou uplatneného nároku a dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodne vznesená iba pokiaľ ide o nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená v exekučnom konaní sp.zn. 7Er/585/2010 a v tejto časti preto žalobu zamietol z dôvodu premlčania (konanie sp.zn. 6C/321/2012). Vychádzal pritom zo záveru, že poverenie vo vyššie uvedenom exekučnom konaní bolo vydané 28.11.2008 a žaloba bola podaná na súd až dňa 27.9.2012, z ktorého dôvodu je nárok premlčaný. V ostatnej časti skúmal splnenie zákonných predpokladov pre priznanie nároku uplatneného žalobou a dospel k záveru, že nebola splnená prvá z podmienok, a to existencia nesprávneho úradného postupu, z ktorého dôvodu nevykonával dokazovanie na preukázanie splnenia ostatných predpokladov, vrátane preukázanie vzniku a výšky škody a nemajetkovej ujmy.

Konštatoval, že pokiaľ ide o konania označené vyššie pod bodom 1, vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom exekučným titulom boli rozhodcovské rozsudky. Keďže vzťah medzi oprávneným a povinným hodnotil exekučný súd ako spotrebiteľský vzťah, s poukazom na ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. bol exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný, a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania preto nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Pokiaľ súd zamietol žiadosti o udelenie poverenia, tieto nie sú ani nezákonnými rozhodnutiami, keďže ani jedno z týchto rozhodnutí nebolo zrušené, resp. zmenené pre nezákonnosť.

Pokiaľ ide o konania uvedené vyššie pod bodom 2, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote 15 dní, súd dospel k záveru, že tomuto rozhodnutiu predchádzali úkony súdu - vyžiadanie podkladov od súdneho exekútora, resp. oprávnenej, ktoré boli nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia, kedy nemožno hovoriť o nečinnosti súdu a zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí iba v prípadoch, kedy exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie, a teda sa nevzťahuje na prípady zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, a to aj pokiaľ dôjde iba k čiastočnému zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia. Pokiaľ vo veci sp.zn. 7Er/9/2009 bolo vydané poverenie dňa 11.3.2010, pričom žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 9.1.2010, súd poukázal na úkony súdu predchádzajúce tomuto rozhodnutiu, konkrétne na výzvu súdu zo dňa 19.1.2009 adresovanú exekútorovi o opravu priezviska povinnej, pričom opravený návrh bol súdu predložený až dňa 22.4.2009 a následne na výzvu súdu zo dňa 2.7.2009, adresovanú oprávnenej na predloženie úverovej zmluvy, ktorá bola doručená súdu až dňa 1.2.2010. Až následne mohlo byť vydané poverenie pre exekútora. V súvislosti s tvrdenými prieťahmi v konaní tiež súd uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach, sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že ani v týchto exekučných konaniach nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu.

V exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 3, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, rovnako súd dospel k záveru o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu. V týchto exekučných konaniach rozhodnutiu opäť predchádzali úkony súdu a v jednom prípade (sp.zn. 7Er/927/2009) žiadosť o udelenie poverenia bola čiastočne zamietnutá. Ani v týchto prípadoch zároveň žalobca nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach. Z vyššie uvedených dôvodov konštatoval nepreukázanie nesprávneho úradného postupu.

Vo veciach označených vyššie pod bodom 4, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o zmene exekútora v lehote 30 dní, súd poukázal na skutočnosť, že rozhodnutiu predchádzali úkony exekučného súdu - žiadosti adresované pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťami o predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov a v jednej veci návrh na zmenu súdneho exekútora bol aj zamietnutý. Rovnako aj v týchto veciach konštatoval nepreukázanie rozhodnutia o prieťahoch v týchto konaniach, lebo sťažnosti žalobkyne na prieťahy v týchto exekučných konaniach boli súdom (predsedom súdu) považované za neopodstatnené.

Vzhľadom na nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako aj nepreukázanie existencie nezákonného rozhodnutia súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalovaná nepreukázala vznik trov konania, ich náhradu jej nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v

exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala žalobkyňa mať možnosť vyjadriť sa. Argumentovala ďalej, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe, mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Poukázala na to, že predložila dôkaz o vzniku škody, a to znalecký posudok 1/2014 a týmto preukázala, že nesprávny úradný postup mal na ňu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jej majetku, a to v posudku určenej výške. Nenáležitá je preto tvrdenie v odôvodnení rozsudku, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody postupom exekučného súdu. Mala za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o jej návrh na prerušenie konania, argumentovala, že súd bol povinný o tomto osobitne rozhodnúť pred rozhodnutím vo veci samej, lebo takto ju zbavil možnosti podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.9.2015 o 12.15 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 22.9.2015 v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca konkrétne namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 28.8.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyni (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 28.8.2014 bolo doručené žalobkyni dňa 5.8.2014, právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 4.8.2014 a žalovanej tiež dňa 4.8.2014.

Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

Dňa 21.8.2014 bola súdu doručená žiadosť žalobkyne o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorej uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto podanú sťažnosť navrhla zároveň prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jej ústavnej sťažnosti a z tohto dôvodu navrhla aj zrušiť pojednávanie.

Vyššie uvedené dôvody žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležité dôvody v zmysle ust. § 119 ods. 1 O.s.p., preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Žalovaná svoju neúčasť ospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 28.8.2014 súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, ako aj ďalšími listinami, ktoré sú súčasťou tohto spisu a pripojených spisov a následne poučil účastníkov v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok. Zároveň poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. bolo doručené písomne účastníkom konania dňa 17.1.2013 (viď č.l. 28 spisu).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že ju súd nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a tým jej znemožnil realizáciu jej procesného práva navrhovať dôkazy.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Blažena Fedorková nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.5.2014 č.k. 3NcC/16/2014-119. Toto rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 17.6.2014 a žalovanej dňa 13.6.2014 (č.l. 124) a nadobudlo právoplatnosť. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobkyne, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za

konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených na tomto súde, ako sú vyššie označené pod bodmi 1 až 4 a ako sú špecifikované aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j., či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj ústavného súdu vo veciach I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011, atď., teda povinnosťou súdu ex offo bolo preskúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Ak takto postupoval, nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Správny je aj záver súdu o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí, ktorými sú uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v exekučných konaniach, uvedených vyššie pod bodom 1.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorými boli žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu zamietnuté, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce sa v exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 2 nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenia poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žiadosti o udelenie poverenia.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V exekučných veciach uvedených vyššie pod bodom 2 išlo o prípady, kedy súd zistil rozpor exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, z ktorého dôvodu zamietol žiadosť o udelenia poverenia, a teda nebol viazaný lehotou 15 dní v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Vyššie uvedený záver o nepreukázaní existencie žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa vzťahuje aj k rozhodnutiam uvedeným vyššie pod bodmi 3 a 4, v ktorých rovnako žalobkyňa namieta prieťahy v konaní, spočívajúce vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty a v rozhodnutí o zmene súdneho exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku je záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu a nepreukázaní existencie nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach, a teda záver o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobkyni v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., vecne správny.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalobkyne, že súd neprihliadol na ňou predložený dôkaz o výške škody - znalecký posudok a nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s týmto predloženým znaleckým posudkom.

K ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu neexistencie dôvodu na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1,2 O.s.p., keďže v čase rozhodovania súdu už bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti žalobkyne proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/35/2013 zo dňa 22.10.2012. Okrem toho vyššie citovaným uznesením Krajského súdu v Košiciach bolo rozhodované o tom, že z prejednávania rozhodovania vecí nie je vylúčená sudkyňa JUDr. Anna Slovinská, ktorej pôvodne bola vec pridelená, a teda nešlo o rozhodovanie o (ne)vylúčení sudkyne, ktorá vec prejedнала a rozhodla ako zákonná sudkyňa (JUDr. Blažena Fedorková).

Nenáležitá je aj odvolacia námietka žalobkyne, že súd bol povinný o jej návrhu na prerušenie konania rozhodnúť osobitne pred samotným rozhodnutím vo veci samej. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, pričom žalobkyňa na svojom návrhu na prerušenie napriek tomu trvala, preto súd bol povinný o tomto návrhu rozhodnúť. Tým, že o tomto návrhu rozhodol až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, neodňal žalobkyni právo podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, pretože odvolanie je prípustné proti výroku, ktorým súd rozhodoval o tomto návrhu a toto svoje právo žalobkyňa aj realizovala v odvolaní proti rozsudku. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobkyne proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a nenáležitá je preto odvolacia námietka o zbavení možnosti žalobkyne podať opravný prostriedok proti svojmu rozhodnutiu. Keďže odvolací súd nezistil dôvody pre prerušenie konania, nemožno súdu prvého stupňa vytýkať nesprávny právny postup, ak nevyhovel návrhu na prerušenie konania, ďalej vo veci pokračoval a vo veci rozhodol.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, a teda súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013 (č.l. 35 spisu) a následne bolo doručené právnenému zástupcovi žalobkyne dňa 17.5.2013 spolu s predvolaním na pojednávanie na deň 4.6.2013.

Za tejto situácie žalobkyňa mala dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené (6.2.2013), neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b/ ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonala a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením všetkých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorých je namietaný nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejme, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie. Rovnako

nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami , ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v exekučných spisoch Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré aj špecifikoval ich spisovými značkami a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.8.2014, v ktorej súd podrobne uvádza zistenia z jednotlivých exekučných spisov, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli, žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.